

Sort, President Montilla!

CARLES NAVALES

DIARI DE GIRONA, 10.07.10

La intervenció del nostre president contestant la sentència del Tribunal Constitucional ha estat impecable, i ho ha estat perquè s'inscriu dins de les regles del joc democràtic i perquè es compromet a fer tot el que estigui a la seva mà per aconseguir que allò que diu l'Estatut acabi sent acceptat per la nostra legalitat. Dit d'una altra manera: constitucionalitzar l'Estatut des de la Constitució. Recorden allò de: a la llei amb la llei i des de la llei? Doncs, entesos!

Més d'un cop m'ha vingut al cap que quan el president Montilla encara no era president, i el debat de l'Estatut al Parlament de Catalunya encara no s'havia tancat, vaig preguntar-li si era possible demanar un informe al Tribunal Constitucional abans de votar-lo, doncs em temia que l'Estatut acabaria sent un eina de lluita política en lloc que de concòrdia. I va dir-me que no. No existia cap possibilitat extraordinària de demanar-li un dictamen a l'alta institució.

Tot i així, no van trobar cap inconstitucionalitat ni els lletrats del Parlament, ni el Consell d'Estat, ni els lletrats del Congrés, ni els lletrats del Senat: poca broma! Ni, evidentment, les Corts Generals. Però sí uns pocs membres del Tribunal Constitucional. Dir, a favor de la institució, que igual que ara podem estar frustrats, no podem oblidar altres moviments molt positius, com, per exemple, tota la seva interpretació progressista dels drets dels treballadors estrangers. Però les regles del joc són les regles del joc, i cal avançar des d'aquestes.

Si he entès bé el full de ruta que el nostre president ens ha anunciat, poc varia del que molts sempre hem sostingut, que no és res més que aplicar el sentit comú, que, concretant, seria molt semblant a allò que altres cops ja he escrit:

a.- En tot allò que, de forma coherent amb la sentència del Tribunal Constitucional, es pogués mantenir l'esperit de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en base a adaptar lleis estatals, s'hauria d'indicar les adaptacions a fer perquè fossin acords amb l'Estatut.

b.- En tot allò que, sempre de forma coherent amb la sentència del Tribunal Constitucional, es pogués mantenir l'esperit de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en base a adaptar lleis catalanes, s'hauria d'indicar les adaptacions a fer perquè fossin acords amb l'Estatut.

c.- Fer servir els articles constitucionals que permeten competències no detallades per la Constitució, com es va fer amb Euskadi i amb Andalusia.

d.- En tot allò que, acatant la sentència del Tribunal Constitucional, no fos possible mantenir l'esperit de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, resultarien possibles dos tipus de valoracions globals:

1.- La magnitud i importància dels problemes es pot assumir perquè no afecta de forma significativa l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

2.- Per contra, si la magnitud i importància del problema fos significativa, el president de la Generalitat hauria d'encapçalar l'oposició

constitucionalista amb el suport de tots els grups parlamentaris possibles.

La sentència completa ja és a taula des d'ahir divendres: estudiem-la i donem resposta. I que la manifestació d'avui no serveixi per desacreditar-nos entre nosaltres mateixos, i sí serveixi per recolzar el nostre president en un moment decisiu, en el qual té l'obligació i el mandat legal per representar-nos a tots els catalans en la negociació que està obligat a liderar amb els grups parlamentaris catalans i amb les institucions de l'Estat.